

Люся вдома

Люся часто називає свій дім домашнім дитсадочком. Його мешканців вона любить дужче, ніж найбільше на світі полуничне морозиво. З татом вона любить мастити вафлі горіховим маслом і вирізати з них фігурки тварин. З мамою – зазирати в її шістнадцять шухляд, бо там завжди можна знайти якісь нові скарби. З бабусяю – сидіти у кріслі й слухати її оксамитовий голос, коли вона розповідає, як була малою дівчинкою і бешкетувала більше за всіх у селі. З дідусем Люся обожнює ходити на ставок, спостерігати там за жабами і придивлятися до пуголовків. З Філіпом – сміятися до болю в животі, з Черевиком – танцювати й бігати навколо столу, а з Пеласею – вилежуватися біля каміна.

Але найдужче Люся любить бути у своїй кімнаті. Вона розкладає велику парасольку, яку отримала від тітоньки Амелії в день свого чотириріччя. Ставить під неї столик, на ньому – дві чашки і малинові тістечка з пластмаси. З одного боку столика вона садовить свою ляльку Юзю,

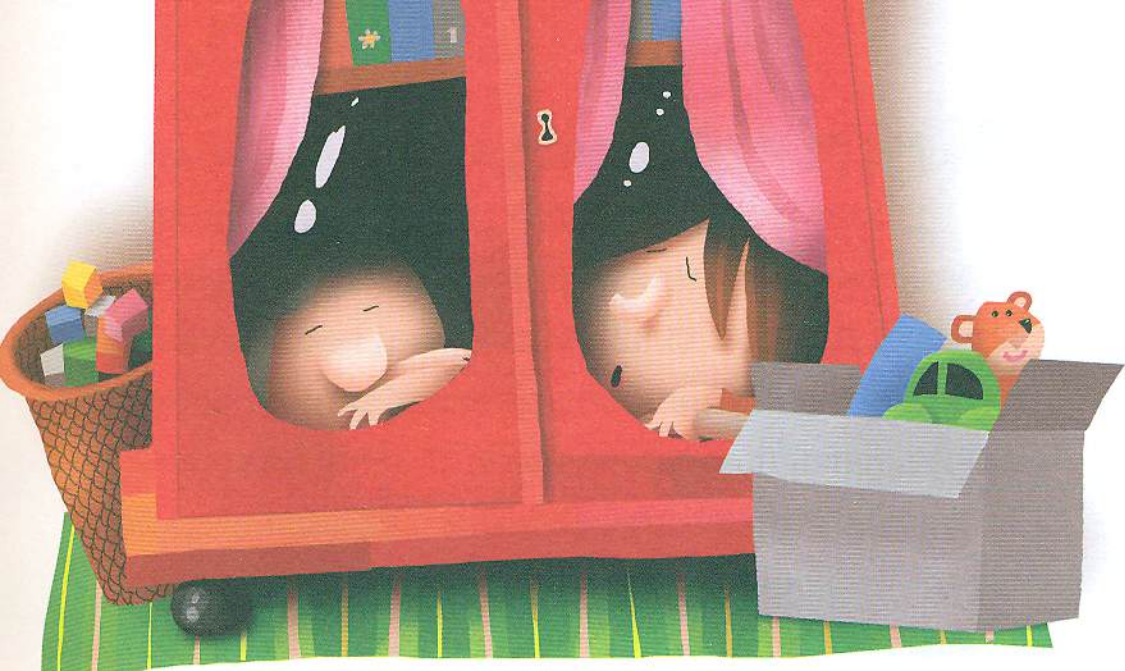

а з другого сідає сама. І отак, попиваючи м'ятний чай, звісно, несправжній, та поїдаючи тістечка (пластмасові), розмовляє з Юзею. Розповідає ляльці про те, як з-під ліжка виповз волохатий павук, як вона переплутала тюбики й почистила зуби кремом для рук і як блакитний метелик сів їй на носа, коли вона спала в гамаку. А лялька розповідає Люсі про те, як комаха-сонечко подарувала їй дві свої крапки, як вона посварилася з лялькою Амелькою, а ще про те, що вона може підстрибнути вище, ніж заєць на галявині.

Люся в дитячому садочку

Дитячий садочок Люсі так і зветься – Садочок. Його стіни гладенькі, як розрізана свіжа диня, дах нагадує великий пластівень меду, а паркан на вигляд як зелена цибуля, вирощена на городі велетня. Люся стверджує, що це її другий дім. Вона любить у ньому все, крім третьої сходинки вгору. Бо колись давно, коли вона була в молодшій групі, капосна сходинка раптом зробилася вищою, і наступної ж секунди Люся об неї спіткнулась. Вона впала на ліве коліно і довго рюмсалла. На щастя, пані вихователька подмухала на болюче місце і приклеїла на ранку квітчастий пластир.

Два місяці тому група Цибульок, до якої ходить дівчинка, грала у схованки. Люся та її подружка Юльця вирішили сховатися в червоній шафці й сидіти в ній тихесенько, наче мишки в нірці, доки хтось їх не знайде. Схованка виявилася такою хорошою, а сиділи вони в ній так тихенько,

що через тридцять хвилин їх уже шукав увесь дитсадочок. За годину на допомогу покликали батьків подружок, а двома годинами пізніше — пожежників. І це була дуже хороша ідея, бо лише пожежник Гіполіт Штанина зумів їх знайти. Однак вони вже не сиділи як мишки, а спали як бабаки. Коли вони прокинулись, Юльця запитала пожежника, чи сталася пожежа, а Люся позіхнула і оголосила, що вона зголодніла. І це всіх так розсмішило, що ніхто на дівчаток навіть не розсердився.